

A Sense Of Urgency – תחושת דחיפות
 הרב מואיז נבון

John Kotter, Prof. of Leadership, Emeritus, Harvard Business School, "A Sense of Urgency"

- The dictionary tells us that urgency means "of pressing importance." When people have a **true** sense of urgency, they [understand] that action on critical issues is needed **now**, not eventually, not when it fits easily into a schedule. *Now* means making real progress **every single day**. *Critically important* means challenges that are **central to success**, survival, winning or losing. A sense of urgency is not an attitude that I must have the project team meeting today, but that the meeting **must accomplish something important today**.
- To **maintain urgency** up, over a large period of time, **urgency has to be re-created over and over again**. Urgency basically always leads to triumph, which then leads to satisfaction.

משנה מסכת אבות פרק ב משנה טו

רבי טרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק :

- זריזין מקדימין למצות • שהויי מצוה לא משהינן • חביבה מצוה בשעתה • אין מעבירין על המצוות

~ זריזין מקדימין למצות ~

תלמוד בבלי: פסחים דף ד עמוד א / יומא דף כח עמוד ב

זריזין מקדימין למצות. שנאמר: וישפם אברהם בבקר ויחבלש [את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:]

פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) בראשית פרשת וירא פרק יט סימן כז

וישפם אברהם בבקר [אל המקום אשר עמד שם את פני קין]: מיכן שהזריזין מקדימין למצות: **תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כו עמוד ב** - תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר ויעמד פינחס ויפלל;

פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) בראשית פרשת וירא פרק יח סימן ו

וימחר אברהם האלה אל שרה ויאמר מהרי ... זריז ומזרז במצות:

תלמוד בבלי מסכת נזיר דף כג עמוד ב - דף כד עמוד א / ב"ק

[ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשפב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה] א"ר חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה: לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשכר לילה אחת שקדמתה בכירה לצעירה - זכתה וקדמה ארבעה דורות בישראל למלכו.

תוספות מסכת בבא קמא דף לח עמוד ב

לעולם יקדים אדם לדבר מצוה - לשם מצוה נתכוונו כדאיתא ... (נזיר דף כג.): [משל ללוט ושתו בנותיו עמו, הן שנתכוונו לשם מצוה - ... הוא שנתכוין לשם עבירה - ...]

חברותא נזיר דף כד עמוד א

כלומר: נשתלבה הבכירה בישראל ארבעה דורות קודם לאחותה, שהרי מרות "המואביה" נולד עובד, והוא הוליד את ישי, והוא הוליד את דוד, והוא הוליד את שלמה, ושלמה נשא את נעמה ה"עמונית", הרי שקדמה בארבע דורות, שהן: עובד, ישי, דוד ושלמה.

בית הבחירה (מאירי) מסכת הוריות דף י עמוד ב

כשתבא דבר מצוה לידו שיהא מכלל זריזים מקדימין למצות ולא יתאחר בעשיית מצוה שאין זה אלא דרך מי שאינו עושה המצוה דרך כונה מעולה [כחיבוב למצוה - מנחת אשר] אלא כמי שעושה אותה דרך פירוק עול ומצוה מלמדה:

מנחת אשר, וארה, ק"מ

ולכן בכל הני מצוות שבהם **עצם המעשה הוא גדר המצוה** כגון תפילה, מילה, תקיעת שופר וכדו' אף דכשרים כל היום, ... אפ"ה מדין זריזין מקדימין צריכים להזדרז בקיומם ... אשכחן דלא נהגו להזדרז בקיומן, כמו מצות קידושין דלא חזינן לרבנן קשישאי שיקדימו את החופה מבעוד יום משום דין זריזין, וכן במצוות חליצה ושחיטה וכדומה והרי זריזין מקדימין למצוות, ומה בין מצווה למצווה? ונראה כנ"ל דבמצוות שעיקרן **בתוצאה** לא אמרינן זריזין מקדימין למצוות. ולכן בקידושין דאין בעצם מעשה הקידושין מצוה אלא בתוצאותה בלבד אין נוהג דין זריזות, ... משא"כ במצוות שמהותם **וענינם בעצם העשייה** צריך להיזדרז בקיומם.

John Kotter - With false urgency, people miss what is essential for prosperity.

~ שהייה מצוה לא משהיין ~

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף לט עמוד א

מתני'. מצוה בגדול לייבם, לא רצה - מהלכין על כל האחיין, ... תלה בקטן עד שיגדיל, או בגדול עד שיבא ממדינת הים, ... אין שומעין לו, אלא אומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם. גמ' ... [ולמה?] כל שהייה מצוה לא משהיין.

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

גר שבא להתגייר [מודעין אותו עונשן ושכרן של מצוות ואם] קיבל, מלין אותו מיד. מ"ט? שהייה מצוה לא משהיין.

מנחת אשר, וארה, קמ"א

וביאור דין זה נראה דאינו משום חיבוב מצוה האמור בדין זריזין מקדימין, אלא כל היכא דיש חשש שמא תטרף השעה ולא יוכל לקיים המצוה כלל אמרינן שהייה מצוה לא משהיין. ... ודין זריזין מקדימין אין שייך בזה כלל מן הטעם הנ"ל דאין בעצם מעשה החליצה עבודת אלוקים וגדר המצוה אלא הוי מתיר ...

John Kotter: The problem is complacency. We have all seen it. Yet we underestimate its power and its prevalence. Highly destructive complacency is, in fact, all around us. With complacency, no matter what people say, if you look at what they do it is clear that they are mostly content with the status quo. They pay insufficient attention to wonderful new opportunities and frightening new hazards. ... Urgent behavior is not driven by a belief that all is well or that everything is a mess but, instead, that the world contains great opportunities and great hazards.

~ חביבה מצוה בשעתה ~

מנחות דף עב עמוד א [עם חברותא]

דתניא: אמר רבי שמעון: בוא וראה, כמה חביבה מצוה בשעתה שהרי הקטר חלבים ואברים [של מוספי ותמידי השבת] כשרים כל הלילה [של מוצאי שבת, ומכל מקום] לא היה ממתין להן [בשבת] עד שתחשך, [אלא מקטירן מבעוד יום, וזאת כדי למהר לקיים מצוה בשעתה - הרי למדנו, שאם כי הקטר חלבים ואברים אפשר שלא לעשותו בשבת אלא במוצאי שבת, מכל מקום דוחה הוא את השבת; ... דבר שזמנו קבוע ודוחה הוא את השבת, הרי הוא דוחה אף אם אפשר שלא לעשות את המלאכה בשבת ...]

מנחת אשר, וארה, קמ"ג

ונראה בביאור דין זה דחביב מצוה בשעתה, דכל מצוה דיש בה עיקר זמן לעשות המצוה וזמן נוסף שיוצא ידי חובתו אך אין זה עיקר זמנו לכתחילה אלא הוי כעין תשלומין, צריך לקיים המצוה בזמן העיקרי משום חביבה מצוה בשעתה, ומדויק בזה מה שאמרו "בשעתה" דהיינו בעיקר זמנה, משא"כ בזריזין מקדימין הוי זמן אחד אלא דצריך להקדים המצוה לתחילת הזמן משום חבוב מצוה ואינו מתחלק לבי זמנים.

John Kotter: Far too often, managers think they have found the solution to this problem [of complacency] when they see lots of energetic activity: where people sometimes run from meeting to meeting, preparing endless PowerPoint presentations; where people have agendas containing a long list of activities; where people seem willing to abandon the status quo; where people seem to have a great sense of urgency. But more often than not, this flurry of behavior is not driven by any underlying determination to move and win, now. It's driven by pressures that create anxiety and anger. The resulting frantic activity is more distracting than useful. This is a false sense of urgency that may be even more destructive than complacency because it drains needed energy in activity and not productivity. Since people mistake the running-around for a real sense of urgency, they sometimes actually try to create it. The frustrated boss screams "execute." His employees scramble: sprinting, meeting, task-forcing, e-mailing—all of which create a howling wind of activity. But that's all it is, a howling wind or, worse yet, a tornado that destroys much and builds nothing.

~ אין מעבירין על המצוות ~

שמות פרק יב, יז

(יז) ושמרתם את המצוות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים

פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שמות פרשת בא פרק יב סימן יז

ר' יאשי' אומר אל תקרי את המצוות אלא את המצוות, שאם באת מצוה לידך עשה אותה בזריזות עד שלא תחמץ, היינו דתנן בן תימא אומר הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים:

תלמוד בבלי מסכת יומא דף לג עמוד א

אמר ריש לקיש: אין מעבירין על המצוות.

רש"י מסכת יומא דף לג עמוד א

אין מעבירין - הפוגע במצוה לא יעבור ממנה, ונפקא לן במכילתא מ"ושמרתם את המצוות", קרי ביה את המצוות - לא תמתין לה שתחמיץ ותיישן.

מנחת אשר, וארה, קמ"ו

שלא לעבור על מצוה או מקומה או זמנה משום קיום מצוה אחרת וביסודה נראה דהוי משום ביזוי המצוה.

John Kotter [Paraphrase]: False urgency often is disguised as a flurry of frenetic activity and "drop-everything" tasks, both of which threaten to undermine legitimate performance and progress.

Those with a sense of true urgency are the opposite of complacent—but they are not stressed-out, anxious, generating great activity without much productivity.

John Kotter - With an attitude of true urgency, you try to accomplish something important each day, never leaving yourself with a heart-attack-producing task of running one thousand miles in the last week of the race. Real urgency is an essential asset that must be created, and re-created, and it can be.

~ ארבע עקרי דחיפות ~

מנחת אשר, וארה, קמ"ו

- זריזין מקדימין למצוות: להזדרז בקיום המצוה משום חיבוב מצוה,
- שהויי מצוות לא משהינן: דאין מאחרין המצוה לזמן רב שמא תטרף השעה ויתבטל מלקיימה,
- חביבה מצוה בשעתה לקיים המצוה בעיקר זמנה ולא בזמן התשלומין,
- ואין מעבירין על מצוה: שלא לעבור על מצוה או מקומה או זמנה משום קיום מצוה אחרת וביסודה נראה דהוי משום ביזוי המצוה.

משנה מסכת אבות פרק ב משנה טו-טז

טו: רבי טרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק: טז: הוא היה אומר לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה ...